

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **M. O. U**, zastoupený advokátem JUDr. Matějem Šedivým, Václavské náměstí 831/21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 12. 2025, čj. OAM-331/ZA-ZA11-K03-2025, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 4. 2026, čj. 32 Az 1/2026-18,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce je občan Nigérie a v ČR žije v manželství s občankou Ukrajiny a jejich nezletilou dcerou. Dne 19. 3. 2025 požádal o udělení mezinárodní ochrany. Jedná se o druhou žádost. Jako důvod nově uvedl existenci rodiny a snahu zachovat její jednotu na území ČR.

[2] Žalovaný zamítl žádost žalobce rozhodnutím ze dne 1. 12. 2025. Ve věci nespatořoval důvod pro udělení jakékoli z forem mezinárodní ochrany ve smyslu zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Žalobce se proti tomuto rozhodnutí bránil u městského soudu, jenž přisvědčil závěrům žalovaného a žalobu zamítl.

[3] Žalobce (*stěžovatel*) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost. Věří, že v jeho případě jsou dány minimálně důvody pro udělení humanitárního azylu, jelikož v ČR pobývají jeho manželka a nezletilá dcera. Stěžovatel odkázal na Úmluvu o ochraně lidských práv a svobod a Úmluvu o právech dítěte. O pobytové oprávnění nemůže žádat, neboť nelze získat termín pro podání žádosti na zastupitelském úřadu v zemi jeho původu.

[4] Žalovaný se ztotožnil se závěry městského soudu.

[5] Ve věcech, v nichž před krajským (městským) soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje stěžovatelovy zájmy (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, odmítne ji jako nepřijatelnou (usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39,

č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, body 11-12).

[6] NSS souhlasí se závěry žalovaného a městského soudu, že rodinné vazby nemohou být samostatným důvodem pro udělení mezinárodní ochrany. Stěžovatel uvedl, že se s rodinou nemůže přestěhovat do Nigérie ani na Ukrajinu z důvodu nebezpečí a nestability v těchto státech. Takto obecná tvrzení nemohou svědčit udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný současně ověřil, že zvýšené nebezpečí teroristických útoků je především na severovýchodě země. Stěžovatel naposledy žil v Lagosu (jih země).

[7] Stěžovatelova hlavní motivace je zjevně udržet rodinu pohromadě v ČR. K tomuto účelu ovšem neslouží institut mezinárodní ochrany, ale pobytové oprávnění podle zákona o pobytu cizinců, jak stěžovatele poučili žalovaný i městský soud. Stěžovatel ostatně během pohovoru uvedl, že s manželkou nežijí ve společné domácnosti. Nezletilou dceru vychovává především matka, u stěžovatele je jen občasně. Nehrozí tak, že by nezletilá dcera zůstala v případě odchodu stěžovatele sama bez rodiče. Stěžovatel si vědomě pořídil rodinu, aniž by měl zajištěno pobytové oprávnění. Je logické, že nyní čelí následkům.

[8] Stěžovatel ničím nedoložil, že by situace na zastupitelském úřadu ČR v Nigérii znemožňovala, aby tam podal žádost o povolení pobytu v ČR. Stěžovatel se o to podle dosavadních zjištění ani nepokusil. Jeho tvrzení je tak pouhou spekulací.

[9] Humanitární azyl, o který žádá, mu již nemohl být udělen, neboť jej zákon o azylu ve znění účinném od 1. 10. 2025 již neupravuje (viz např. usnesení NSS ze dne 20. 5. 2026, čj. 9 Azs 34/2026-32, bod 11).

[10] V této věci nevyvstala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně. Městský soud ani hrubě nepochybil při výkladu práva. NSS proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost.

[11] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle úspěchu ve věci (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51-53). Stěžovatel neměl úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady nevznikly (§ 60 odst. 1 a § 120 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. června 2026

Ondřej Mrákota
předseda senátu